

« Όλα άρχισαν στην Θεσσαλονίκη »

του Μιχάλη Δακτυλίδη

Η νέα ακαδημαϊκή χρονιά που ξεκινούσε το φθινόπωρο του 1974 ήταν διαφορετική από τις προηγούμενες. Το μακρύ καλοκαίρι της Μεταπολίτευσης μεταφέρονταν πλέον στα Πανεπιστήμια .

Στις 11 Αυγούστου είχε γίνει η περίφημη συγκέντρωση των «καταξιωμένων» στο Υπουργείο Παιδείας, η πολιτική του ηγεσία του οποίου, ίσως για μοναδική φορά στην σύγχρονη ελληνική ιστορία, ενέπνεε σεβασμό και ελπίδα.

Εκείνο το απόγευμα ορίσθηκαν οι διαδικασίες για την αποχουνοποίηση των Πανεπιστημίων και για πρώτη φορά, οι φοιτητές αναλάμβαναν τον εκδημοκρατισμό των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

Οι συνελεύσεις του Πολυτεχνείου ήταν τεράστιες, υπέροχες, ολοζώντανες γεμάτες παλμό και αμφισβήτηση.

Ετοιμαζόμαστε για κάτι που κανείς από εμάς δεν είχε γνωρίσει:Εκλογές.

Μέσα από τις Συνελεύσεις θα προέκυπτε η προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή που θα προετοίμαζε την διαδικασία για τις εκλογές του Διοικητικού Συμβουλίου των φοιτητών της Πολυτεχνικής Σχολής.

Το ΔΣΚΝ ήταν εκεί. Με αγωνιστικότητα, αξιοπρέπεια και ξεκάθαρες θέσεις

Στην Διοικούσα Επιτροπή εκλέξαμε αντιπρόσωπο (ο Μιχάλης).

Οι προσδοκίες μας είχαν ήδη αυξηθεί.

Είμαστε πεπεισμένοι πλέον ότι το θα μπορούσαμε να εκλέξουμε αντιπρόσωπο στο Δ.Σ. που θα προέκυπτε από τις εκλογές.

Το πρώτο πράγμα που θα έπρεπε να κάνουμε να βρούμε ένα όνομα για την παράταξη.

Ένα όνομα αντάξιο των προσδοκιών και του ενθουσιασμού μας.

Άντε ξενύχτια στις χορτοφαγίες, στα καφενεία, στο σπίτι του Δρόσου, μέχρι να βρεθεί το όνομα.

Ήταν εκεί ο Δημήτρης (Αντωνάκος) ο Σπύρος (Βούγιας) ο Μιχάλης (Δακτυλίδης) και φυσικά ο Δρόσος (Ταυλάριος) που σαν καλός οικοδεσπότης που σε στιγμές απίστευτης έμπνευσης και δημιουργίας ανέλυε τον Δημοκρατικό Σοσιαλισμό μασουλώντας τις κόκκινες μπουκλες του.

Μέσα μία ιδιαίτερος παχυντική διαδικασία (οι πίτσες καταναλώνονταν σαν φιστίκια) ο «Νονός» Δρόσος είχε την έμπνευση:

Τι Δημοκράτες Σοσιαλιστές είμαστε;

Δεν θέλουμε μία Δημοκρατική πορεία προς τον Σοσιαλισμό;

Να το όνομα της παράταξης : **Δημοκρατική Πορεία**

Υπέροχο όνομα πράγματι. Έπρεπε όμως να επιλέξουμε άτομα να γεμίσουν το ψηφοδέλτιο.

Όσο και να προσπαθήσαμε, ο χώρος της «Πολυτεχνικής Σοσιαλδημοκρατίας» διέθετε μόνο 10 καθαράιμους υποψήφιους με αποτέλεσμα ο 11ος να αναζητηθεί στον χώρο της «Σοσιαλδημοκρατικής» Μέσης Ανατολής, οπορτουνοιστικά σκεπτόμενοι ότι θα μπορούσαμε να αντλήσουμε και ψήφους από το αλλοδαπό στοιχείο του Πολυτεχνείου.

Προσωπικώς, ακόμη αμφιβάλλω αν και ο ίδιος ο Ιορδανός μας ψήφισε.
Μέσα σε ένα κλίμα άκρως πανηγυρικό η Δημοκρατική Πορεία απέκτησε την πρώτη της έδρα σε φοιτητικό Σύλλογο Πανελλαδικώς.

Ο ανταγωνισμός στους σταυρούς ήταν « ντέρμπυ »

110 ο Δημήτρης, 118 ο Σπύρος, 121 ο Δρόσος, και 123 ο Μιχάλης .

Στο πρώτο μεταδικτακτορικό Συμβούλιο του Πολυτεχνείου με πρόεδρο τον αείμνηστο Θωμά Βασιλειάδη η Δημοκρατική Πορεία με την έδρα αυτή πήρε την θέση του Γενικού Γραμματέα.

Ήταν για όλους εμάς μία σπουδαία ημέρα, που μας έκανε να αισθανόμαστε ότι είχαμε κατακτήσει ένα στόχο που στην «επαναστατική» και «βαθεία Σοσιαλιστική» περίοδο που περνούσαμε, φαινόταν ακατόρθωτος.

Από την επόμενη ημέρα ξεκίνησε η αναζήτηση των εκλεγμένων του ΔΣΚΝ σε Διοικητικά Συμβούλια σε όλη την Ελλάδα .

Ήδη στην Θεσσαλονίκη είχαμε εκλέξει αντιπροσώπους στην Ιατρική (Ζαχάρωφ, Κοσματόπουλος), στη Νομική και σε άλλες Σχολές με παρατάξεις του ευρύτερου χώρου, που όλοι αυτοί θα αποτελούσαν σε λίγο τον πυρήνα της Δημοκρατικής Πορείας στη Θεσσαλονίκη.

Ήταν η στιγμή που η Δημοκρατική Πορεία άρχιζε να γίνεται Πανελλαδική και εμείς ανακαλύψαμε τους καινούργιους μας φίλους.

Στην Αθήνα τον Λεωνίδα (Παππά), τον Γιώργο (Γιαννούση), τον Χάρη (Μακρυγιώργο) τον Μανούσο (Τσαφαράκη) και τόσους άλλους που μαζί με εμάς τους «Θεσσαλονικιούς» , που ήδη είχαν αυξηθεί με τους νεώτερους της Νομικής τον Χάρη (Ταγαρά) και τον Βαγγέλη (Βενιζέλο) αποτελούσε μια υπολογίσιμη δύναμη στο φοιτητικό χώρο.

Είμαστε πλέον μια μεγάλη παρέα που είχε απλωθεί σε όλες τις φοιτητοπόλεις της Ελλάδος και είχαμε ένα σπουδαίο και ελπιδοφόρο όνομα:

Δημοκρατική Πορεία.

Μιχάλης Δακτυλίδης

Είναι πολιτικός μηχανικός και ασχολείται με τις κατασκευές